

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 319/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., L., zastúpeného advokátkou K. A., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb/10/2006 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cob/34/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. j. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2010 doručená sťažnosť P. K., L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou K. A., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb/10/2006 a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cob/34/200.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„právo na súdnu a inú právnu ochranu sťažovateľa bolo podľa právneho názoru právneho zástupcu sťažovateľa porušené tak, že Krajský súd v Žiline povolil zmenu účastníka konania na strane žalobcu a keď sa sťažovateľ bránil tejto skutočnosti na Okresnom súde v Žiline, Okresný súd v Žiline sa odmietol touto obranou sťažovateľa zaoberať“*.

Sťažnosť obsahuje podrobnú právnu analýzu sťažovateľa o tom, prečo mali sudy zamietnuť návrh na zmenu účastníka konania, podrobne sa tiež zaoberá dôvodmi, prečo nedošlo k právoplatnej zmene majiteľa zmenky (indosácii).

Sťažovateľ následne v sťažnosti opäť uvádza, že *„Krajský súd v Žiline uznesením a Okresný súd v Žiline odmietnutím riešenia týchto skutočností porušil sťažovateľovo právo na súdnu ochranu...“*

Pokiaľ ide o dodržanie lehoty 2 mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. ... právny zástupca sťažovateľa má za to, že táto lehota plynie odo dňa doručenia rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol doručený dňa 30.04.2010, pretože:

a) *Sťažovateľ sa bránil zmene účastníka konania tým, že sa relevantným spôsobom vyjadril ku zmene účastníka konania,*

b) *Sťažovateľ sa bránil aj tým, že poukazoval na tieto skutočnosti počas opätovného prejednávania veci na Okresnom súde v Žiline,*

c) *Rozhodnutie o pripustení zmeny účastníka konania je rozhodnutím procesnej povahy, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný,*

d) Keďže Krajský súd v Žiline už raz o zmene účastníka konania kladne rozhodol, sťažovateľ sa dôvodne spoliehal, že s touto zmenou účastníka konania sa vyporiada aspoň Okresný súd v Žiline,

e) Okresný súd v Žiline len alibisticky „sklopil uši“ pred rozhodnutím Krajského súdu a odmietol sa týmto zaoberať,

f) A je veľmi pravdepodobné, že na Krajskom súde v Žiline sa zmenou účastníka konania taktiež nebudú zaoberať.“

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal takýto nález:

„Krajský súd v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cob 34/2007 a Okresný súd v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 10Cb/10/2006 porušil základné právo P. K. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Krajského súdu, v Žiline sp. zn. 14Cob34/2007 z 21.05.2008 o pripustení zmeny účastníka konania, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob34/2007 z 19. augusta 2008 a rozsudok Okresného súdu v Žiline zo dňa 22.03.2010 zrušuje a vec vracia Krajskému sudu v Žiline na ďalšie konanie.

P. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,31 €, ktorú sú Krajský súd v Žiline a Okresný súd v Žiline povinní vyplatiť spoločne a nerozdielne na účet jeho právneho zástupcu K. A., č. ú.: ... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Sťažovateľ bol v konaní o sťažnosti zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorým malo dôjsť postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cob/34/2007. Okrem toho sťažovateľ v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 14 Cob/34/2007 z 19. augusta 2008 a rozsudok okresného súdu sp. zn. 10 Cb/10/2006 z 22. marca 2010 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

1. V konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 10 Cb/102006 bol vydaný rozsudok 25. januára 2007, ktorý zrušil okresný súd uznesením 19. augusta 2008 doručeným právnej zástupkyňi sťažovateľa 22. septembra 2009. Ďalší v poradí druhý rozsudok v označenom konaní bol vydaný 22. marca 2010.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb/10/2006 a žiadal zrušiť rozsudok z 22. marca 2010.

Ústavný súd pripomína, že podľa ústavy je systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Z toho vyplýva, že ústavný súd zásadne nemá právomoc rozhodovať o návrhoch, o ktorých je oprávnený podľa platných právnych predpisov rozhodovať iný (všeobecný) súd.

Vychádzajúc zo subsidiárnej právomoci ústavného súdu ústavný súd uzavrel, že vo veci sťažovateľa je tu ešte iný súd (čl. 127 ods. 1 ústavy), ktorý je oprávnený a povinný rozhodovať o tom, či došlo k porušeniu sťažovateľom označených základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to tvrdí v sťažnosti, a či je potrebné zrušovať napadnutý rozsudok okresného súdu alebo rozhodnúť iným zákonom dovoleným spôsobom.

Preto, aplikujúc tento čl. 127 ods. 1 ústavy a § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, odmietol sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným postupom okresného súdu pre nedostatok svojej právomoci.

2. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. listiny a čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cob/34/2007 a žiadal zrušiť uznesenie krajského súdu sp. zn. 14 Cob 34/2007 z 19. augusta 2007, ktoré bolo právnej zástupkyňi sťažovateľa doručené 22. septembra 2009.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, IV. ÚS 267/09).

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že namietané uznesenie krajského súdu z 19. augusta 2008 nadobudlo právoplatnosť 22. septembra 2009, pričom sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu faxom 29. júna 2010. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že neobstojí právny názor sťažovateľa o tom, že lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 Cob/34/2007 z 21. mája 2008 začína plynúť od doručenia rozsudku okresného súdu z 22. marca 2010 sp. zn. 10 Cb/10/2006, ktorý mu bol doručený 30. apríla 2010. Lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti plynie od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa mali porušiť základné práva alebo slobody, a nie od právoplatnosti iného rozhodnutia vydaného v predmetnom konaní. Tento záver je zrejmý zo znenia § 50 ods. 1 písm. b) v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Dôvody, ktoré sťažovateľ uvádza na podporu svojho právneho názoru o počítaní a plynutí lehoty, sú irelevantné.

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2010